



Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 167- Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, dødsboskatteloven og kildeskatteloven (Mere ensartet beskatning af generationsskifte i levende live og ved død). Spørgsmålene er stillet efter ønske af Jesper Petersen (SF).

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 2-9 af 9. maj 2008.

Kristian Jensen

/ H. K. Andersen

Spørgsmål 2: Der udbedes konkrete eksempler på, at lovforslagets bestemmelser om at ophæve kravet om, at der skal overdrages hovedaktionæraktier, og ophævelse af 15 pct. stemmekravet vil lette generationsskiftet af egentlige erhvervsvirksomheder.

Svar: At der blandt virksomhederne er et konkret behov for at ophæve hovedaktionærkravet og sænke kravet om 15 pct. af stemmeværdien til 1 pct. af aktiekapitalen i levende live, fremgår af høringssvarene fra erhvervsorganisationerne og det høringsskema, som jeg har sendt til Folketingets Skatteudvalg (L 167 – bilag 2).

Et eksempel kan være, at en hovedaktionær ikke ønsker at overdrage alle sine aktier på én gang, men ønsker et glidende generationsskifte med de fordele, der kan knytte sig hertil som beskrevet i mit svar på spørgsmål 3 nedenfor.

Et andet eksempel kan være, at flere ikke-hovedaktionærer ønsker at overdrage deres aktier med succession til samme successionsberettigede person, hvorved der sker en koncentration af aktierne i forbindelse med generationsskiftet.

Et tredje eksempel kunne være, at en hovedaktionær ser muligheder i at sprede ejerskabet til virksomheden og derfor uden at være bundet af den hidtidige 15 pct. regel overdrager aktieposter af forskellige størrelser til forskellige personer.

De foreslåede regler i L 167 åbner i det hele taget for en række spændende og utraditionelle variationer i måden at overdrage selskaber på ved generationsskifter, mens aktieejerne lever.

Spørgsmål 3: Kan ministeren bekræfte, at det er urealistisk at forvente, at der overføres en virksomhed til næste generation, hvis de pågældende ikke skal overtage hovedaktionæraktier og tillige skal have mindst 15 pct. af stemmeværdien?

Svar: Nej. Det kan jeg ikke bekræfte. Tværtimod mener jeg, at ophævelsen af hovedaktionærkravet og sænkningen af kravet om 15 pct. af stemmeværdien til 1 pct. af aktiekapitalen, så reglerne i levende live bliver ligesom ved død, som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget vil give virksomhedsejerne bedre mulighed for at planlægge og deltage i generationsskifterne i deres virksomheder.

Det er min vurdering, at de lempeligere regler ved overdragelse af aktier i levende live vil medføre mere glidende og smidige generationsskifter i erhvervslivet. De ældre får bedre mulighed for at få de yngre ind i ejerskabet af virksomhederne på et tidligere tidspunkt end i dag. Dermed vil de kunne støtte de yngre i en indkøringsfase som ledere af virksomhederne. Dette vil give de yngre den fordel, at de vil være bedre forberedt, når de overtager den fulde ledelse af virksomhederne.

Spørgsmål 4: Kan det bekræftes, at lovforslaget vil betyde, at der nu skabes endnu bedre muligheder for at overdrage selskaber med store passive investeringer til potentielle arvinger, hvorefter det overtagne selskab spaltes, så en række af arvingerne modtager den passive investering, i de tilfælde, hvor pengetankreglen stadig gælder, f.eks. ved overdragelse af selskabsejede erhvervsjendomme med store udskudte skatter både i selskabet, på ejendommen og på de overtagne aktier?

Svar: Det fremsatte lovforslag indeholder lempelser i adgangen til succession i levende live. Det skyldes dels, at aktierne efter forslaget ikke behøver at være hovedaktionæraktier, og dels at den enkelte overdragelse af aktier ikke skal udgøre mindst 15 pct. af stemmевærdien, men blot mindst 1 pct. af aktie- eller anpartskapitalen.

Det kan derfor bekræftes, at lovforslaget vil gøre det muligt for flere i levende live at overdrage selskaber til potentielle arvinger. Det gælder også selskaber med store passive investeringer.

Det skal dog bemærkes, at der ifølge aktieavancebeskatningslovens § 34 stk. 1 nr. 4 om succession i levende live og dødsboskattelovens § 29 stk. 3 om succession efter dødsfald ikke kan succederes, hvis der er tale om et såkaldt pengetankselskab. Ifølge definitionen i aktieavancebeskatningslovens § 34 stk. 6 og dødsboskattelovens § 29 stk. 3 er et pengetankselskab - forenklet sagt - et selskab, hvor mindst 75 pct. af selskabets indtægter hidrører fra passiv investering som nærmere defineret i lovtæksten, eller hvor mindst 75 pct. af handelsværdien af selskabets samlede aktiver er investeret i nærmere angivne typer aktiver.

Hvis en stor del af selskabets aktiver er passive investeringer, men uden at selskabet opfylder betingelserne for at være et pengetankselskab, og selskabet efterfølgende spaltes, vil nogle af de potentielle arvinger således kunne modtage den passive investering.

Det er imidlertid vurderingen, at de forbedrede successionsmuligheder i levende live efter L 167 ikke vil få synderlig betydning i denne sammenhæng, idet det også fremover hovedsagelig vil hovedaktionærerne, der øver indflydelse på omstruktureringer af selskaber.

Spørgsmål 5: Vil ministeren bekræfte, at den i spørgsmål 4 skitserede spaltning vil kunne gennemføres uden tilladelse fra SKAT efter vedtagelsen af lov nr. 343 af 18. april 2007?

Svar: Indledningsvis skal det oplyses, at de foreslåede regler i L 167/2007, alene har til formål at sikre en mere ensartet beskatning af generationsskifte i levende live og ved død.

Med vedtagelsen af lov nr. 343 af 18. april 2007 om skattefrie omstruktureringer uden tilladelse fra SKAT er der derimod givet selskaber og aktionærer en mere enkel adgang til at omstrukturere skattefrit. Samtidig er de hidtidige EU-baserede regler om tilladelse fra SKAT til skattefri omstrukturering opretholdt, hvorefter det i den enkelte situation frit kan vælges, om omstruktureringen skal foretages med eller uden tilladelse.

Reglerne som gennemført ved lov nr. 343 af 18. april 2007 sammenholdt med tilladelsessystemet for omstruktureringer har således til formål at sikre bedre muligheder for selskaberne og aktionærerne til at tilpasse koncernstrukturen til ændrede markedsmæssige vilkår. Begge regelsæt skal dæmme op for, at en skattefri omstrukturering reelt bliver benyttet til at afstå aktier eller aktiver skattefrit og dermed omgå avancebeskatningen.

SKAT påser således i sin tilladelsespraksis, at parterne ikke ved den skattefrie omstrukturering opnår utilsigtede skattemæssige fordele. Det betyder, at transaktionen som udgangspunkt skal være forretningsmæssigt begrundet i selskabets erhvervmæssige forhold. Foreligger der som hovedformål skatteundgåelse eller skatteunddragelse, vil der enten blive givet afslag eller tilladelse med et vilkår, der kan imødegå de utilsigtede skattemæssige fordele.

Efter de nye objektive regler er der ikke mulighed for at nægte en tilladelse eller for at stille vilkår for en tilladelse. I stedet for omfattes en omstrukturering uden tilladelse af værns-

regler, der skal forhindre, at omstruktureringen er foretaget ud fra et motiv om skatteundgåelse eller skatteunddragelse.

Såfremt de objektive betingelser for den pågældende omstrukturering, herunder en påtænkt spaltning, imidlertid iagttages vil det være muligt at foretage en spaltning, som skitseret i spørgsmål 4.

Spørgsmål 6: Ministeren anmodes om at udspecificere lovforslagets forventede provenuvirkninger nærmere.

Svar: Der er redegjort udførligt for de provenumæssige virkninger i punkt 3 i bemærkningerne til L 167, hvortil jeg kan henvise. De forventede provenuvirkninger er herudover beskrevet i mit svar på spørgsmål 1 til L 167 for så vidt angår forslaget om ophævelse af hovedaktionærkravet og sænkning af kravet om 15 pct. af stemmевærdien til 1 pct. af aktiekapitalen. Jeg kan derfor også henvise til mit svar på spørgsmål 1. Desuden vil jeg henlede opmærksomheden på oversigten i punkt 3 i bemærkningerne til L 167, hvori provenuvirkningerne af lovforslagets enkelte elementer er fordelt på finansårsvirkning i 2009, indkomstsvirkning i 2009 og varig virkning.

Spørgsmål 7: Ministeren anmodes om nærmere at redegøre for, hvad omfanget i dag er af overdragelse af aktier med skattemæssig succession efter bestemmelserne i henholdsvis ABL § 34 og i ABL § 35.

Svar: Som det fremgår af bemærkningerne om de økonomiske konsekvenser for det offentlige i lovforslaget, er det tilgængelige datagrundlag på successionsområdet yderst sparsomt og må derfor underbygges af en række vurderinger. Der er dog næppe tvivl om, at de gældende regler om succession ved overdragelse af aktier i levende live har bevirket, at en række aktieoverdragelser er blevet udskudt til aktieejernes død, hvor der efter de gældende regler ikke er noget hovedaktionærkrav, og hvor de enkelte overdragelse kun skal udgøre 1 pct. af aktiekapitalen. Som det ligeledes fremgår af mit svar på spørgsmål 1 er det således vurderingen, at forslaget om ophævelse af hovedaktionærkravet og sænkning af kravet om 15 pct. af stemmевærdien til 1 pct. af aktiekapitalen umiddelbart vil indebære et øget successionsomfang i omegnen af 800 mio. kr. årligt. Det skal sammenholdes med et skøn over det nuværende successionsomfang på ca. 1,2 mia. kr. ved overdragelse af aktier med succession i levende live. Det er ikke muligt at opdele det skønnede successionsomfang på henholdsvis overdragelser til nær familie (ABL § 34) og nære medarbejdere (ABL § 35), men hovedparten må vurderes at tilhøre førstnævnte kategori.

Spørgsmål 8: Hvordan registreres det hos SKAT, at erhvervelsen af aktier, overtaget med skattemæssig succession, har en anden skattemæssig anskaffelsessum og anskaffelsestidspunkt, end hvis der havde fundet en normal civilretlig overtagelse sted?

Svar: I dag har sagsbehandleren mulighed for at notere de skattemæssige indgangsværdier i et såkaldt skatteydernotat i et skattesystem kaldt KMDSkat Ligning.

Spørgsmål 9: Kan ministeren bekræfte, at lovforslaget giver mulighed for, at en skatteyder, der ejer 10 pct. af aktiekapitalen (med 10 pct. af stemmeretten) i et børsnoteret selskab kan overdrage denne post opdelt i 1 pct. til hver af sine 10 børnebørn med succession.

Svar: Ja. Det kan jeg bekræfte. Et af formålene med L 167 er netop, at dette skal kunne lade sig gøre, mens aktieejeren lever. Efter de gældende regler kan det først lade sig gøre, når aktieejeren dør. I det eksempel, der nævnes i spørgsmålet, opdeles en større post i mindre poster. Reglerne i L 167 giver også mulighed for samle flere aktieejeres mindre poster i større poster. Dette nævner jeg til illustration af, at reglerne i L 167 åbner for en række spændende og utraditionelle variationer i måden at overdrage selskaber på, mens aktieejerne lever, se også herom i mine svar på spørgsmål 2 og 3 ovenfor.